

De mesologische principes

- A. Basisprincipes
- B. Onderzoeksprincipes
- C. Integratieprincipes
- D. Therapieprincipes

A. Basisprincipes

Basisprincipe 1. Het menselijke organisme streeft ernaar als eenheid te functioneren in overeenstemming met zijn basisconstitutie.

Ieder mens is uniek en heeft een unieke wisselwerking met zijn omgeving. Iedereen reageert bijvoorbeeld anders op voeding, op het weer, op mensen en ook op therapie. Iedereen wordt geboren met zijn individuele basisconstitutie, zijn eigen evenwicht. Voor ieder mens is daarom een uniek gezondheidsprogramma nodig. Dit vraagt om een uitgebreide analyse. Mesologie onderzoekt het totaal functioneren.

Basisprincipe 2. De reactie van de functionele eenheid uit zich in verschillende aspecten van het bestaan.

De mens is een dynamisch organisme, dat met vele processen op alle invloeden van de omgeving reageert. De mens als individu is ondeelbaar en zal zich in verschillende dimensies uiten, voor te stellen als de kleurschaduw van de Vitruviusman. Iedere kleur weerspiegelt een ander aspect van het bestaan. De uitdrukkingen van het bestaan kunnen we bekijken met verschillende brillen, zoals fysiologie, psychologie, sociologie, filosofie, etc. Met deze brillen zien we hoe de mens zich uitdrukt, fysiek, emotioneel, mentaal, energetisch en existentieel.

Basisprincipe 3. Een gezonde reactie bevindt zich binnen de grenzen van de individuele basisconstitutie. Ieder mens streeft naar zijn optimale evenwicht. In de hele evolutie zien we de optimale aanpassing aan het milieu-interieur, van eenvoudige bacteriën tot de complexe organismen. Zolang we gezond zijn, bevinden we ons binnen onze basisconstitutie, binnen het eigen evenwicht. Reacties buiten dit evenwicht leiden tot disfuncties. Disfuncties kunnen leiden tot symptomen, aandoeningen en ziekten.

Binnen je grenzen vind je je kracht, je kracht is je genezing. Ieder mens heeft zijn unieke talenten, vaardigheden en persoonlijkheid. De Mesologie helpt deze in kaart te brengen om zo te komen tot een optimaal en individueel gezondheidsprogramma.

B. Onderzoeksprincipes

Onderzoeksprincipe 1. Ongeacht de klacht wordt eerst het totaalbeeld van het functioneren vanuit de basisconstitutie bepaald

Niet de waarschijnlijkheidsdiagnose wordt onderzocht, maar bij iedere patiënt vindt een totaalonderzoek plaats. Vanuit de totaaldiagnostiek worden de dysfuncties bepaald, die tot de klachten of de aandoening hebben geleid.

Onderzoeksprincipe 2. Het totaalbeeld wordt bepaald door complementarend onderzoek.

Er vinden vanuit verschillende invalshoeken verschillende onderzoeken plaats. Zoals anamnese, pols- en tongonderzoek, lichamelijk onderzoek, Elektrische Fysiologische Diagnostiek (EFD). De onderzoeken dienen elkaar aan te vullen om te komen tot een solide diagnose.

Onderzoeksprincipe 3. Een dysfunctie is een reactie die zich buiten de grenzen van de individuele basisconstitutie bevindt;

Dysfunctie is een uitdrukking van de aanpassing, voorbij aan de fysiologische grenzen, in compensatie of decompensatie.

C. Integratieprincipes

Integratieprincipe 1. Integratie is de logische samenhang van alle onderzoeksgegevens in alle aspecten van het bestaan.

Integratieprincipe 2. De mesologische interpretatie richt zich op de logische samenhang van de dysfuncties.

Integratieprincipe 3. Door integratie en interpretatie ontstaat inzicht in de functie van de dysfunctie.

D. Therapieprincipes

Therapieprincipe 1. De therapie is gericht op het zelfregulerend vermogen (vis medicatrix naturae).

Therapieprincipe 2. De therapie heeft op alle aspecten aantoonbaar effect, zich uitend in het lichamelijk, geestelijk en maatschappelijk welzijn.

Therapieprincipe 3. De mesologische therapie past binnen het beroepscompetentieprofiel.